

ikke nødvendigviis skal gaaes til Taarup, men fra Snoghøi til Kolding, og at man kan følge Rytten saaledes, at man kan stige op et heelt Stykke Syd for Snoghøi mellem Anlæg, der ere meget bekvemme just til Opstigning — saa vil man see, at denne ikke bliver dyrere end den anden. Ved Fredericia falde Banstelighederne bort af sig selv, og altsaa hvile de Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud for ikke at faae Banegaarden ved Snoghøi, paa ufuldstændige Undersøgelser. Dengang da vi forhandlede om dette Spørgsmaal med sagkyndige Mænd, spurgte jeg en af dem: Kan man ikke skaffe denne Bane ved Snoghøi en mindre stærk Skraaning, ved at gaae søndenom „Gamle Mølle?“ So, svarede han, men De vil indrømme, at man skal stige saa tidlig op paa Plateauet som muligt. Det indrømmede jeg naturligviis, og det, jeg paastaar, er altsaa kun, at man ikke er tvungen til ved Snoghøi, for at bevæge sig med Sernbanen i Retning af Kolding, at komme til nogen Stigning, der begynder strax eller er saa stærk som den, man har flere af paa den jydskke Bane; altsaa har denne Bansteligthed ved Snoghøi tabt sin væsentlige Betydning for mig. Dersom man siger, at man, ved at tage vor Bane, faaer en Meerudgift af 1 eller 200,000 Rd., saa spørger jeg: Kan den Mand, som har faaet Banen tvunget til Veile, eller de Mænd, som have tvunget Banen til at gaae ind til Aarhus for at gaae ud igjen til Braubrand, med Rette gjøre Indsigelser af denne Art, og er det ikke saa, at de møde os med disse Indsigelser paa de Steder, hvor de have været uvillige mod vort Forslag, men sætte dem til Side, naar det dreier sig om at gjøre deres egen Villie gjældende. Der er en væsentlig Fordeel ved Banen, anlagt saaledes, som vi foreslaae, thi jeg betragter det stadig som en stor Feil, uanset om det er det Rette at føre Banen ind i Fredericia eller ikke, at ville belemlre Fredericia med Bærstæder og meget Materiel, vedrørende Banens Drift, hvorimod jeg anseer det for langt fordeeltigere for Banen og for Staten i det Hele ta-

get at have Alt, hvad der kan kaldes Reserve til Banens Drift, i Fyen, end at have det liggende i en Fæstning. Naar man gaaer over Middelfart og Snoghøi, saa er — thi jeg gaaer ind paa Dampfergesystemets gode Beskaffenhed og nyttige Betydning, og gaaer ogsaa ind paa med Ministeren at betragte det som en Fortsættelse af selve Banen — Banen paa begge Sider Et, og saa kan jeg i Middelfart have mit hele Apparat, og have det ikke alene i større Sikkerhed der end i Fredericia, men ogsaa til større Nytte i paakommende Tilfælde, hvor Indretninger af denne Art kunde komme til at spille en stor Rolle. Det er disse Grunde, der have bevæget mig til, i Forbindelse med flere Medlemmer af Udvalget, at opstille Forslaget om denne Bane paany. Jeg har tillige villet see, om det Fleertal, som engang har erkjendt dens gode Beskaffenhed og Nytte for alle Forhold, og Villigheden i at sætte den i Stedet for den Bane, som oprindeligt er foreslaaet af Regjeringen, skulde blive ved at afgive sin Stemme i samme Retning, og om den ærede Minister ligeoverfor en Stilling af denne Natur, naar Banen engang her er vedtagen i denne Retning, vil forkaste Forslaget. Vil han det, saa forekommer det mig at være en saa eenfaldig Betragtning af den Nytte, som det skulde have at lægge Banegaarden og den hele Bedrift ind i Fredericia, at han endog saa for at naae dette sit Indlingsformaal vil gjøre saadanne Omveie og træffe saa kostbare Foranstaltninger, som det vil medføre at gaae til Nærheden af Middelfart og derfra til Strib. Jeg gjentager, at naar det ikke lykkes at sætte vort Forslag igjennem, saa vil jeg fremfor Alt stemme mod Loven, som den nu er kommen til os; thi denne Middelfartbugtning, denne Rjøren i Ring for en lille Byes Skyld, veed den ærede Forsamling, at jeg fra Først af har sat mig imod. Jeg betragter dette som ruineust for hele Sernbanesystemet og som et urigtigt, eenfaldigt — ja jeg vil sige — egennyttigt Formaal at stræbe efter, men derfor vil jeg ogsaa stemme mod den Eenfaldighed, der søger at gjøre sig gjæl-